

II. Crec en Jesucrist, únic Fill seu i Senyor nostre

Dm, 29/01/2013 per Josep M. Rovira...

[Contemplació de l'Evangelí](#)

1. Jesús

Jesús és el nom que s'imposà al Nen el dia de l'octava del seu naixement. Significa: Yahvé salva.

Avui, dir "salvació" potser és pronunciar un mot estrany per alguns de nosaltres. En canvi, tot és senzill: ser salvats és gaudir de la companyia de Déu. Si Déu és Amor, "per a mi és bo d'estar a prop de Déu" (Salm 72); estar "al costat", més ben dit: "dins" de l'Amor que és Déu: el màxim sentit que pot tenir la meua vida.

2. El Crist

L'Ungit per l'Esperit Sant. El Messies esperat pel Poble de Déu. Aquell que, ple de l'Esperit Sant, el podrà comunicar als homes com a perdó dels pecats i com a vida dels creients en Crist.

Joan Baptista negà que ell fos el Messies esperat, Jesús no ho nega pas sinó que adverteix que ens ho està dient des del començament. "Qui ets tu?", li pregunten els jueus, intrigats pel possible messianisme de Jesús. I Ell els respon: "Us ho estic dient des del principi [amb les meves obres]" (Joan 8, 25). El Messies està ple de l'Esperit de Déu i ens el comunica a nosaltres com a regal del Pare del cel.

3. Únic Fill seu

De la fondària d'amor del Pare és engendrat el Fill, com a Paraula de Déu. Sant Ireneu (segles II i III) va dir genialment que, en Déu, engendrar el Fill és el mateix que pronunciar la Paraula viva que expressa el que Déu és.

Durant els quatre primers segles del cristianisme, es precisà –sobretot en el Concili de Nicea i en el primer de Constantinoble— que Jesús, en el sentit més fort, és Fill de Déu, de la mateixa substància del Pare: "Déu de Déu i Llum de Llum". Els Concilis precisaven que és Jesucrist a qui va dirigida la nostra fe. Així la fe dona lloc a l'esperança plena de vida eterna i a la caritat eficaç i universal. Com en Jesús, que "ha après" la misericòrdia que exercí amb la dona adúltera en la compassió que eternament va veure i sentir essent U amb el Pare.

4. Senyor nostre

Jesús diu sovint: "Segueix-me". L'apòstol Pere escoltà la paraula "segueix-me" al principi de la vida pública del Mestre i després de la seva Resurrecció: quan Jesús ressuscitat renovava la seva crida i precisava la missió que donava a Pere de pasturar les ovelles. El "Senyor", per tant, és d'una banda la mesura que fa créixer la nostra vida humana i la font d'on brolla la comunicació de l'aigua viva de l'Esperit de Jesús i del Pare.

No és estrany que Tomàs l'apòstol, unís en la més forta expressió de fe cristològica i en l'adoració més pregona els dos conceptes de Fill de Déu –i àdhuc de Déu de Déu— i de Senyor: "Senyor meu i Déu meu!" digué a Joan 20, 28. No ho digué pas per amuntegar títols cristològics sinó per creure i adorar amb amor l'únic Senyor

de la nostra vida que ens porta a estimar i ajudar els pobres de la terra.